

bröllopstal.se

Kära allihop,

jag heter... ja, för de flesta här är jag helt enkelt Sofias pappa.

Och i kväll är jag en lycklig pappa.

Lycklig, stolt och lite rörd – okej, ganska rörd – över att få stå här och säga några ord till er, och till två personer som jag älskar väldigt mycket: Sofia och Erik.

Sofia, min älskling,

du kom in i vårt liv som en soluppgång – varm, klar och målmedveten.

Driven från dag ett, med hjärtat på rätt ställe och en envishet som kunde flytta berg... eller åtminstone möblera om dem efter en mycket tydlig plan.

Du har alltid haft en kompass som pekar mot det som är viktigt: människor, omtanke, och att aldrig ge upp när du tror på något.

Erik,

du smög inte direkt in – du gled in, lugnt, tålmodigt, och med den där finurliga humorn som får en att skratta först och tänka efter sen.

Jag såg tidigt hur du såg på Sofia. Det var inte dramatiskt, det var inte stora gester – det var omtåligt, på riktigt, och hela tiden.

Sånt ser en pappa.

Och när en pappa ser det, ja, då börjar han slappna av.

Ni lärde känna varandra på en fotokurs på Medborgarskolan.

Det är någonting väldigt vackert i det.

Ni började alltså inte med ord, utan med blickar.

Med tålmodet i att ställa skärpan, att leta efter ljus.

Det säger mycket om er, och det säger mycket om vad ni byggt tillsammans.

Första dejten på en fotoutställning – förstås.

Två människor som redan då såg världen i ramar, perspektiv, kontraster.

Skapa ditt eget personliga tar på brollopsta.se

Och sen, efter tre år, flyttlasset till Malmö.

Jag erkänner, jag tog ett extra långt farväl vid bilen... Den där klassiska pappagrejen när man plötsligt får väldigt mycket att säga om vinterdäck och hyreskontrakt.

Men innerst inne var jag mest bara stolt.

Ni valde ert eget liv, tillsammans.

Förlovningen på en brygga i Skåne -

ni två, horisonten, det långsamma klucket från vattnet.

Det är sådana ögonblick som gör att man tror på stillsam magi.

Och renoveringen av er första lägenhet... ja, den bevisade två saker:

- 1) Att man kan älska varandra även med damm i håret och färg på armbågarna.
- 2) Att Sofias envishet och Eriks tålmod är en kombination som kan få vilken sned vägg som helst att stå rakt av bara respekt.

Jag har fått se er vardag också.

Ni som cyklar långt - längre än vad som känns vettigt för en man med mina knän - och ändå kommer hem med leenden och en bild av en soluppgång som ser ut som om tiden stannat.

Ni som ställer klockan för gryningen, tar med kaffet i termos och jagar den där första lilla strimman av ljus.

Det finns något poetiskt i att två människor lär sig att älska samma ögonblick.

Och i ert kök, där det doftar rostad kummin och vitlök, där ni lagar vegetariskt med en sådan kärlek att till och med skeptiska släktingar kapitulerar.

Erik, jag vill också formellt bekräfta inför alla: du klarade smaktestet på min hemliga gravlax.

Med bravur.

Jag vet inte om det var mod eller respektlöshet som fick dig att justera socker-saltbalansen när jag vände ryggen till - men det fungerade.

Det var då jag tänkte: han är inte bara en bra kille. Han blir familj.

Sofia,

din värme gör rummet mjukt.

Din drivkraft bär andra med sig

Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se

Och ja, din envishet... den har lärt oss allihop att det visst går, bara man vill tillräckligt mycket.

Erik,

din tålmodighet är inte passiv. Den är aktiv.

Du håller, lyssnar, håller igen, och brister ut i den där torra kommentaren precis när den behövs.

Och din omtanke – den märks i små saker. I hur du räcker över en jacka, i hur du tar bort en liten störning så att någon annan ska få lugn.

Jag vill dela en liten sak jag lärt mig – inte som en stor livsvisdom, mer som en liten riktning:

Äktenskap är som fotografering och cykling i motvind på samma gång.

Du behöver rätt fokus, men du måste också trampa tillsammans.

Vinden vänder, ljuset skiftar, men om ni håller blicken på varandra och fortsätter röra er framåt, då hittar ni något som inte bara blir vackra bilder, utan ett vackert liv.

När missförstånd dyker upp – och de gör de, även hos de bästa – minns att ni redan kan konsten att ställa in skärpan igen.

Ni vet hur man tar ett steg tillbaka, byter vinkel, letar efter ljuset.

Och glöm aldrig er humor.

Den finurliga, den envisa, den som bryter spänning med ett leende.

Det är ofta den som räddar kvällen.

Som Sofias pappa vill jag säga en sak tydligt:

Erik, jag ger dig inte min dotter – hon är sin egen.

Men jag ger dig mitt förtroende.

Jag har sett hur du älskar henne.

Och jag har sett hur hon älskar dig.

Det räcker för mig.

Och Sofia, min skatt,

du kommer alltid vara min flicka, men du har blivit en kvinna som väljer själv, bygger själv, älskar helt och fullt.

Jag kunde inte vara stoltare.

Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se

Till er båda:

Fortsätt samla soluppgångar.

Fortsätt cykla mot något, inte från något.

Fortsätt laga mat som om hela världen satt vid ert bord.

Och fortsätt renovera - inte väggar, de är fina nu - utan renovera era samtal, era drömmar, er förmåga att överraska varandra.

Nu, alla kära vänner och familj,

låt oss höja våra glas för Sofia och Erik:

För nio år av kärlek och alla år som väntar.

För tålmod och envishet i perfekt balans.

För bilderna ni redan har och de ni ännu inte tagit.

Må er kärlek vara som en bra bild - skarp där den ska, förlåtande där det behövs, och alltid fångad i det bästa ljuset.

För Sofia och Erik - skål!

Detta tal skapades med brollopstal.se. Svara på några frågor och generera ditt eget personliga tal nu på brollopstal.se

Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se